

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਹਾਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਤਨ ਸ਼ਾਨ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਹਿਦ

* ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ਵ ਹਾਕੀ ਕੱਪ ਦੀ ਟੱਠਾਈ ਦਾ ਸਵਾਗਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, 15 ਦਸੰਬਰ (ਪੋਸਟ ਬਿਊਰੋ) - ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬੇਡਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂਲਤ ਕਰਕੇ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਮੁਕਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਦੀ ਵਚਨਬੰਧਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਾਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਅੱਜ ਪੁਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਤਨ ਸ਼ਾਨ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਸਰ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਅੱਜ ਇਥੇ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉੱਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਾਕੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਦੀ ਟੱਠਾਈ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਹਾਕੀ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਹੋਮੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਅੰਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਤੇ ਵਿਚ ਸੂਬੇ ਦਾ ਨਮ ਰੋਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗਲ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਹਾਕੀ ਟੀਮ ਨੇ ਪਿਛੇ ਸਾਲ ਟੋਕੀਓ ਵਿਖੇ ਹੋਈਆਂ ਲੰਘਿਕ ਬੇਡਾਂ ਵਿਚ 41 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਲੰਘਿਕ ਵਿਚ ਤਮਗਾ ਸਿਤਿਆ ਅੰਤੇ ਇਸ ਟੀਮ ਵਿਚ ਜੇਤੂ ਟੀਮ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਮਨਯੂਤੀ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ 11 ਖਿਡਕੀ ਸੂਬੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। 1975 ਵਿਚ ਇਕਲੋਂਤਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਜਿੱਤੇ ਵਾਲੀ ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ ਦੀ ਕਪਤਾਨੀ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅੰਜਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬੰਦੀ ਸੀ। ਅਗਨੀ ਮੰਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਦੀ ਟੀਮ ਦੇ ਕੈਪ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਿਡਕੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਨ। ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਕਦਮ ਚੁਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਬੇਡਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਾਕੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂਲਤ ਕਰਕੇ ਨਿਸ਼ਾਂ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੂਬੇ 'ਤੇ 2,93,975 ਦਿਵਿਆਂਗਜਨਾਂ ਨੂੰ ਯੂਡੀਆਈਡੀ ਕਾਰਡ ਜਾਰੀ: ਡਾ. ਬਲਜੀਤ ਕੌਰ

* ਸਾਰੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਇਕ ਪਛਾਣ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਯੂਡੀਆਈਡੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, 15 ਦਸੰਬਰ (ਪੋਸਟ ਬਿਊਰੋ) - ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਾਵੰਤ ਮਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਿਵਿਆਂਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਵਚਨਬੰਧ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਦੇ 2,93,975 ਦਿਵਿਆਂਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 28 ਨਵੰਬਰ 2022 ਤੱਕ ਯੂਡੀਆਈਡੀ ਕਾਰਡ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਿਵਿਆਂਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਵਚਨਬੰਧ ਹੈ।

ਕੈਂਕਿਟ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੂਡੀਆਈਡੀ ਪ੍ਰਮੇਕਰ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੇ 102 ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕੈਪ ਲਗਾ ਕੇ ਦਿਓ ਪਛਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੋਰਲੂ ਸੈਂਸਾਰਲਾਮਬਾਨਾਂ ਚਾਰਦਾਂ ਹੋਈਆਂ ਵਿਚ ਕੈਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੈਂਕਿਟ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੂਡੀਆਈਡੀ ਪ੍ਰਮੇਕਰ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੇ 102 ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕੈਪ ਲਗਾ ਕੇ ਦਿਓ ਪਛਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਿਵਿਆਂਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਵਚਨਬੰਧ ਹੈ।

ਕੈਂਕਿਟ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੂਡੀਆਈਡੀ ਪ੍ਰਮੇਕਰ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੇ 102 ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕੈਪ ਲਗਾ ਕੇ ਦਿਓ ਪਛਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਿਵਿਆਂਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 28 ਨਵੰਬਰ 2022 ਤੱਕ 2,93,975 ਯੂਡੀਆਈਡੀ ਕਾਰਡ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਵਚਨਬੰਧ ਹੈ।

ਕੈਂਕਿਟ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੈਂਕਿਟ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਵਾਹੁ ਸਜਨਾ ਹਉਂ ਦੇਖਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇਰਾ ਰਾਮ

ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਨਾਕੁਰ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ

GURDWARA SAHIB

GURU NANAK NISHKAM SEWA CENTRE
NON-PROFIT ORGANIZATION

www.gurunanaknishkamsewa.org

12356 Mayfield and Bramalea Rd, Caledon

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਅੱਤਵਾਦ ਫੈਲਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼

* ਕਿਹਾ ਹਾਫਿਜ ਸਈਦ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਏ ਧਮਾਕੇ ਵਿਚ ਸੀ ਸ਼ਾਮਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, 15 ਦਸੰਬਰ (ਪੋਸਟ ਬਿਊਰੋ) - ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬੇਡਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂਲਤ ਕਰਕੇ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਮੁਕਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਦੀ ਵਚਨਬੰਧਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅੱਤਵਾਦ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿਚ ਆਰਾਜਕਾਂ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਮਾਕੇ ਵਿਚ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰਾਹੀ ਮੰਤਰੀ ਰਾਣਾ ਸਨਾਈਲਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਕੁਟਨੀਤਕ ਮਹਿਸੂਸ ਸੁਰੱਖਿ ਕੀਤੀ। ਵਿਦੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਅਸਦ ਮਜ਼ੀਦ ਨੇ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਵਿਚ

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਡਿਪਲੋਮੈਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦਿ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅੱਤਵਾਦ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿਚ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰਾਹੀ ਮੰਤਰੀ ਰਾਣਾ ਸਨਾਈਲਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਕੁਟਨੀਤਕ ਮਹਿਸੂਸ ਸੁਰੱਖਿ ਕੀਤੀ। ਵਿਦੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਅਸਦ ਮਜ਼ੀਦ ਦੇ ਲਾਹੌਰ ਸਥਿਤ ਘਰ ਦੇ

ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਹਿਆਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਨ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤ ਨੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿਚ ਪਾਰਿਸ਼ ਸਤਾਨ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਗੀਚਾਂ ਦੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੱਦ ਸੀ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਾਤਾਂ ਦੇ ਲਾਹੌਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮਜ਼ੀਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

26 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਐਨਾਰਾਈਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਿਕਾਇਂਤਾਂ ਲਈ ਦਰਬਾਰ * ਐਨਾਰਾਈਜ਼ ਅਪਣੇ ਨਾਲ ਸਨਾਖਤ ਵਜੋਂ ਪਾਸ-ਪੋਰਟ, ਪੀਆਈਓਇਂ ਕਾਰਡ ਜਾਂ ਐਨਾਰਾਈਜ਼ ਕਾਰਡ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਆਉਣ-ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਮੋਗਾ, 15 ਦਸੰਬਰ(ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ)

- ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੋਗਾ ਸ਼੍ਰੀ ਕਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਮਾਪਲੇ ਮੰਤਰੀ ਸੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਮਾਪਲੇ

26 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਸੇਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਆਈਆਂਸੈਟ - ਫਾਰਮੇਸੀ ਕਾਲਜ ਵਿਦੇਸ਼ਪੁਰ ਰੱਡ ਘੱਲ ਕਲਾਂ ਵਿਖੇ ਕੇਵਲ ਐਨਾਰਾਈਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਿਕਾਇਂਤਾਂ/ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਐਨਾਰਾਈਜ਼ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੇਵਲ ਐਨਾਰਾਈਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਿਕਾਇਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਤਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੇਵਲ ਐਨਾਰਾਈਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਿਕਾਇਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਤਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੇਵਲ ਐਨਾਰਾਈਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਿਕਾਇਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਤਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੇਵਲ ਐਨਾਰਾਈਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਿਕਾਇਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਤਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੇਵ

ਖੁਢੀਆਂ ਛੁਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਦਾ ਰਾਹੀਂ, ਹਰਬੀਰ ਸਿਘ ਭਵਰ

- ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਸੇਖਾ

(ਦੋ ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਵਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੱਲੋਡ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸ. ਹਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭੰਵਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਲਾ ਪੰਜ ਲੱਖਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਹਤੇ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਤ੍ਰੀਕ (12ਫ਼ਰਵਰੀ2022) ਤਕ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ। ਪਰ ਦਰੰਦਰ ਸੇਖਾ ਦੀ ਸੰਪਾਦਨਾ ਵਿਚ ਉਸ ਲਈ ਅਭਿਨੰਦਨ ਗ੍ਰੰਥ ਛਾਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਣ ਗਿਆ। ਅਭਿਨੰਦਨ ਗ੍ਰੰਥ ਲਈ ਹਰਬੀਰ ਭੰਵਰ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਚਿੱਤਰ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਤਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਮਹਾਰੋਂ ਮੈਂ ਦੋ ਅਕਤੂਬਰ 2022 ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੋਧ ਕੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਬ ਦੇ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ। ਉਹ ਲੇਖ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਛਾਪਵਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 12 ਦਸੰਬਰ 2022 ਨੂੰ ਉਹ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸਦਾ ਲਈ ਸਾਥੋਂ ਵਿਛੜ ਗਿਆ। ਹੁਣ 'ਹੈ' ਨੂੰ 'ਸੀ' ਲਿਖਣ ਦੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਸ਼ਕਤੀ ਸੋਚਦਾ। ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਖਿਤਰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਦੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਿਤਰਤ ਦੀ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਵਾਣਾਂ ਤਕ ਵੀ ਲੈ ਗਈ। ਹਰਬੀਰ ਦੇ ਮਨ 'ਚ ਆਈ ਕਿ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਵਿਚ ਨਿਪੁਣਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਗਿਰਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਨਾਮਵਰ ਚਿੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੰਤਵ ਬਾਰੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਲੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਆਇਆ। ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਸ. ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਗਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਰੋਟੇ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਂਗੜਾ) ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸ. ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੌਸਲਾ ਅਵਜ਼ਾਈ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ ਵਾਤਵਰਣ ਰਾਸ ਆ ਜਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅੰਦਰੋਟਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬਦਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਨਵਾਂ-ਨਵਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸੱਜ-ਵਿਆਹੀ ਪਤਨੀ (ਗੁਰ-

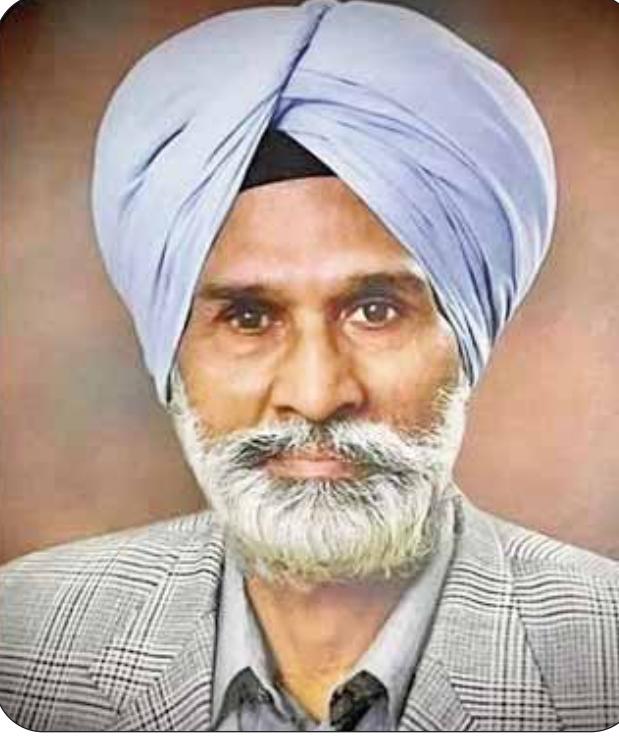
ਨਹੀਂ।) ਹਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭਵਰ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮਿੱਤਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ ਅੱਲੜ ਜਿਹਾ ਮੁੱਛ ਫੁੱਟ ਗੱਭਰੂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਮਧੇਕੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੋਗਾ, (ਉਦੋਂ ਤਹਿਸੀਲ), ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ-ਨਵਾਂ ਹੀ ਅਧਿਆਪਕ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਸੰਨ 1958-59 ਦੇ ਲਾਗੇ ਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਿਖਾਰੀ ਸਭਾ ਮੋਗਾ ਬਹੁਤ ਸਰਗਰਮ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਉੱਝ ਤਾਂ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਮੋਗੇ ਹੁਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਕੁਝ ਨੇੜਲੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਸਾਥੀ ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਘਰ ਮਿਲ ਬੈਠਦੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਐਤਵਾਰ ਕੁਝ ਮਿੱਤਰ ਮਡੀ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਰਾੜ (ਪੱਤੇ) ਦੀ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਬਰਾੜ, ਮੇਰਾ ਸਕੂਲ ਤੇ ਜੇ.ਬੀ.ਟੀ. ਦਾ ਹਮਜ਼ਮਾਤੀ, ਇੱਕ ਅਲੂਏ ਜਿਹੇ ਮੁਡੇ ਨਾਲ ਸਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਡੇ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ, "ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੋ, ਇਹ ਨੇ ਹਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭਵਰ, ਇੱਕ ਚਿੱਤਰਕਾਰ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪਿੰਡ

ਲਿਧਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪਖਵਾਲ ਹੋ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਮਾਸਟਰ ਲੱਗੇ ਹਨ।" ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਾਲ ਦੇ ਮੰਜੇ ਉਪਰ ਬੈਠ ਗਏ। ਚਲਦੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਸੁਰਜੀਤ ਬਰਾੜ ਗੱਲ ਬਾਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਹਰਬੀਰ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਚੁਪੈ-ਚਾਪੈ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ 'ਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਅਖੀਰ 'ਤੇ ਲਿਖਾਰੀ ਸਭ ਮੋਗਾ ਦੇ ਇਨਸਾਗਿਨੀਏ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਚੱਲੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਝੱਟ ਇੱਕ ਪੈਨਸਲਸਕੈਚ ਤਿਆਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਉਹ ਸਕੈਚ ਸਲਾਹਿਗਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਇਕ ਹੋਰ ਬੈਠਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ। ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਹਰਬੀਰ, ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪਲਾਟ ਭਾਵੇਂ ਸਰਲ ਤੇ ਸਾਦਾ ਜਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ੈਲੀ ਬੁਹਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਚਿੱਠਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਤੂੰ ਇੱਕ ਚਗਾ ਲੇਖਕ ਵੀਹੈ।" ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੀ ਬੈਠਦਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਉਂਵੇਂ ਉਹ ਸੰਗਾਉ ਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਕੁ ਮਿਲਣੀਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਢੋਸਤੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਕਦਮ ਵਧਾਉਣ ਲਗੇ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਕਰਨ ਮਹਾਰੋਂ ਉਹ ਕੁਝੀਆਂ ਦੇ ਕਾਲਜ ਸਿਧਵਾਂ ਵਿਚ ਬੀ.ਐੱਡ. ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਆਰਟਸ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਬਹੁਤੇ ਨੇੜਲੇ ਅਧਿਆਪਕ ਸਾਥੀ ਉਸ ਦੇ ਚਿੱਠਰਕਾਰੀ ਦੇ ਸੌਂਕ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉਪਰ ਮਾਟੇ ਲਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਹਰਬੀਰ ਦੀ ਖਿਤਰਤ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਲਾ ਕੇ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਉਸ ਗੱਲ ਦੇ ਨਥੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ

ਨਿਭਾਈਆਂ। ਸਰਦਾਰਨੀ ਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਮਗਰੋਂ ਦਾਰ ਜੀ ਨੇ ਹਰਬੀਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਗੁਰਚਰਨ ਕੌਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਾਰਸ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਭੰਵਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾਰ ਜੀ ਨਾਲ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰਬੀਰ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਕਾਂਖਿਆਵਾਂ ਸਨ। ਉਹ ਉੱਚ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਕੇ ਕੁਝ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਵਿਚ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪਿਤ ਵਿਚ ਵੀ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਨਿੱਤ ਅਠਾਰਾਂ ਵੀਂ ਵਿਕਲਪੀਟਰ ਦਾ ਪਹਾੜੀ ਸਫਰ ਉਸ ਦੀ ਭੂਤਨੀ ਭੁਲਈ ਰਖਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਚ ਵਿਦਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ। ਪਰ ਨਾ ਉਹ ਚੰਗਾ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਬਣ ਸਕਿਆਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਾਮਵਰ ਸਾਂਹੜਕਾਰ। ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਪਿਤ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੀ ਖਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਜਰਨਲਿਜ਼ਮ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਗੁਰਚਰਨ ਤੇ ਦਾਰ ਜੀ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦਾਰ ਜੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਚੰਗੀ ਨੌਕਰੀ ਹੈ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਘਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਡਿਉਟੀ ਮਗਰੋਂ ਘਰ ਆ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਵਟਾਇਆ ਕਰੋ। ਹਰਬੀਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਰਕ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬੋਹੜ ਦੇ ਦਰਖਤ ਹੇਠ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਰਖਤ ਨਹੀਂ ਮੌਲ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਦਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੋਹੜ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਥੋਂ ਉਹਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਕਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਲ ਬੂਡੇ ਅਗਾਂਹ ਵਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਉਹ ਜਰਨਲਿਜ਼ਮ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਰਨਲਿਜ਼ਮ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਗੁਰਚਰਨ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਹਰਬੀਰ ਦੀ ਅਗਲੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਹਰਬੀਰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪਟਿਆਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜਰਨਲਿਜ਼ਮ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਕੇ ਹਰਬੀਰ ਮੁਤ ਆਪਣੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਅਖਬਾਰ 'ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ' ਦਾ ਰਿਪੋਰਟਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ (ਮਾਰਚ1978) ਵਿਚ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਹਿਮਾਂਚਲ ਦੀ ਹੋਲੀ ਦਾ ਡਿਊਹਰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਡਿਊਹਰ ਦਾ ਬੜਾ ਅੰਦਰ ਮਾਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇਕ ਲੇਖ ਵੀ ਲਿਖਿਆ 'ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਚਤੇਰੇ ਸੰਗ ਰੰਗੋਲੀ' ਜਿਹਤਾ ਪ੍ਰੇ. ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ ਤੇ ਪੁਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਵਲੋਂ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤੇ ਦਾਰ ਜੀ ਦੇ 'ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਗੰਬਥ' ਵਿਚ ਛਫਿਆ। ਉਸ ਦਿਨ ਹੀ ਹਰਬੀਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਸੁਰਆਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਥੈਰ! ਇਕ ਪਾਸੜ ਮੁਹੱਬਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਾਂ ਉਸ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਕਥਿਤ ਮਾਸ਼ਕਾ ਨੱਕ 'ਤੇ ਮੱਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਹਿਣ ਦਿੰਦੀ। ਗੁਰਚਰਨ ਦੀ ਉਹ ਗੂੜੀ ਸਹੇਲੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਬੀਰ ਨੂੰ ਉਹ ਜੀਜਾ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਰਬੀਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਮੁਹੱਬਤ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈਣ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਹਰਬੀਰ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਦਾਰ ਜੀ ਵਲ ਵੱਧ ਪਿਆਨ ਦੇਣ ਲੱਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਅਧਿਆਪਕਾ ਵਲ ਹੋਰ ਰੁਚਿਤ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਅਖੀਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਉ ਹੁੰਗਰਾ 1977 ਵਿਚ ਹੋਲੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਵੇਰਵਾ ਬਿਆਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਰਬੀਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵਰਜਿਆ ਪਰ ਉਹ ਅਗਾਂਹ ਹੀ ਅਗਾਂਹ ਵਧਦਾ ਗਿਆ।

ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਹਰਬੀਰ ਆਪਣੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਾਲ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਕੇ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ

ਹਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭਵਰ

ਦਾ ਸਟਾਫ਼ ਰਿਪੋਰਟਰ ਬਣ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਤਕਰਾਰ ਹੋਰ ਵਾਂਘ ਗਿਆ। ਹਰਬੀਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਰਹੇ। ਗੁਰਚਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਦਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਗੁਰਚਰਨ ਦੇ ਸੁਦੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਅੰਦਰੋਟੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਦਾਰ ਜੀ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਗੁਰਚਰਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਵੀ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਸਕਣਗੇ। ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਢੁਕੋ ਦਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਗੁਰਚਰਨ ਨੂੰ ਹਰਬੀਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਧਿਆਪਕਾ ਨੂੰ ਧਮਕਾਇਆ ਵੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਕੇ ਮੈਂ ਗੁਰਚਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜੋਰ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ, ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਮਹੀਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹਰਬੀਰ ਕੋਲ ਰਹਿ ਆਇਆ ਕਰੇ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਵੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਬੀਰ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਹਾਲਾਤ ਐਸੇ ਬਣੇ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਗੇਤੇ ਵਧਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਾਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਹਰਬੀਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ

ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਰਾਹ ਉਹ
ਤੁਰ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਖੁੰਬੀਆਂ ਛੁੰਬੀਆਂ
ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਰਾਹ
ਤੁਰਿਆ, ਉਹ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ ਹੀ
ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਹ ਤਿਆਗ
ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿਖਤ
ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ
ਜਾਣੂ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ ਪਰ ਉਸ ਦੇ
ਸਿਰ ਉਪਰ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਭੁਤ ਸਵਾਰ
ਸੀ। ਉਸ ਮੇਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ
ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਲਟਾ ਜਸਵਿੰਤ ਸਿੰਘ
ਕੰਵਲ ਦੇ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਕਿੱਸਾ ਛੁਹ
ਲਿਆ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ

ਅਪਣੀ ਮਾਸੂਕ, ਡਾਕਟਰ ਜਸਵੰਤ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ, ਢੁੱਡੀ ਕੇ ਲੈ ਆਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਆਏ ਰਾਹ 'ਤੇ ਤਰਦਾ ਰਿਹਾ।

ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਪਾਲਿਸੀ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਇਕ ਮਿਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਾਇਆ।

ਹਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨਿਮਰਤਾ, ਸੱਚਾਈ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਅਤੇ ਸਵੈਮਾਨ ਹੈ ਉੱਥੇ ਆਕਤ, ਗੁੱਸਾ ਤੇ ਜਿੱਦ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਦਾਰ ਜੀ ਨਾਲ ਕਈ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਮਤਭੇਦ ਕਾਰਨ ਦੋਨੋਂ ਦੀ 'ਈਰੋਂ' ਦੀ ਲੜਾਈ ਜਾਂ 'ਸਖਸੀਅਤ ਦੀ ਲੜਾਈ' ਅਜਿਹੀ ਵਿਗਤੀ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਜੀਵਨ ਤੀਲਾ-ਤੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੋਨੋਂ ਦਾ ਇਹ ਟਕਰਾਅ ਦੋ ਪ੍ਰੇਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਸਜ਼ਾ ਉਸਦੇ ਇਕੱਲੋਂ ਪੁੱਤਰ ਹਿਰਦੇਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਈ ਪਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਨੇਕਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਂਗ ਹਰਬੀਰ ਦਾ ਘਰੇਲੂ

ਹਰਬੀਰ ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਅਖਬਾਰ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸ. ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੋਹਤਾ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਰਮੀਂ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸਪਰਕ ਅਖਸਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਥੇ ਉਸ ਨੇ ਚਾਰ ਕੁ ਵਰ੍ਹੇ ਕਮ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਖ਼ਬਰ ਏਜਸੀ ਯੂ.ਐਨ.ਆਈ. ਤੇ ਯਥੀ ਆਈ ਤੇ ਬੀਬੀਸੀਲਈ ਕਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਉਹ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਹੀ ਟਿਰੀਬਿਊਨ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਸਟਾਫ

ਤਿਪੋਰੇਟ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਮੇਰਚਾ ਡਿਕਟੋਰ ਸਤ ਹਰਦਾ ਸਿਖ ਲੋਂਗੇਵਾਲ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਲੋਕ ਨਾਇਕ' ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਰੁਝਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਪਲੈਕਸ ਅਦਰ ਹੀ ਸੀ। ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਘਰ ਬਾਰ ਲੁਟਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਹਤਾ ਸਤਾਪ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਨੇ 1984 ਵਿੱਚ ਭੋਗਿਆ, ਉਹ ਹਰਬੀਰ ਸਿਖ ਨੇ 'ਡਾਇਰੀ ਦੇ ਪੰਨੇ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਸਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਪਵਾਇਆ।

ਪੰਜਾਬ ਸਮਸਿਆ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਕਿਵੇਂ ਗੁਝਲਦਾਰ ਬਣੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਲੇਖ ਲਿਖੇ, ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਜੀਤ, ਪੰਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ, ਸੱਗ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹੋਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਛਪਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਮਸਿਆ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਬੜਾ ਨਿਧੀਕ ਹੋ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਬਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਡੋਲ ਆਪਣੀ ਡਗਰ 'ਤੇ ਤੁਰਦਾ ਗਿਆ ਤੇ ਤੁਰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਵੀ ਭੁਗਤਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਵੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਗਜ਼ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਸਿਮਲਾ ਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੰਤਰੀਆਂ ਸੰਤਰੀਆ ਨੇ ਸਾਮ, ਦਾਮ ਦੰਡ ਭੇਦ ਜਿਹੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਡਗਰ 'ਤੇ ਤੋਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਪਰ ਉਹ ਨਿਭਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਡਗਰ 'ਤੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮਤਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਮਤਰੀ ਹੱਥ ਥੋਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿਮਲੇ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਹੱਥ ਧਧ ਕੇ ਉਹਦੇ ਮਹਾਰ ਪੈ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਵੇਂ ਕਿ ਮਨਜ਼ਮਿਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਸਿਮਲਾ ਪਟਿਆਲੇ ਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਟਰੀਬਿਊਨ ਸਮੂਹ ਦਾ ਐਡੀਟਰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵੀ ਸੀ। ਪਟਿਆਲੇ ਵੀ ਉਹ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਖਬਰਾਂ ਭੇਜਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਉਪਰ ਦੋ ਵਾਰ ਜਾਨ ਲੇਵਾ ਹਮਲਾ ਵੀ ਹੋਇਆ। ਉਹਦੇ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਿਆ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਿਊਰਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪਟਿਆਲੇ ਗਿਆ। ਪਟਿਆਲੇ ਤੋਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ, ਸੇਖਾ ਕਲਾਂ ਮੁਤਨਾ ਔਖਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੀਡੀਆ ਅਫਸਰ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਜੱਬੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌੜਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹੇ, ਭੰਵਰ ਮੀਡੀਆ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਬੀਬੀ ਜਾਗੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਲੁਧਿਆਣੇ ਆ ਗਿਆ।

ਉਸ ਨੇ ਕੰਮ ਕਈ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਪਰ ਪੈਨਸ਼ਿਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਰੇ ਵਲੋਂ ਵੀ ਨਾ ਬਣਿਆ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਰਣਨੀਧੀਰ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਭਲੇ ਵੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਕਾਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਕਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਰ ਰਾਸ ਪੂਜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੁਧਿਆਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਕਰਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਵਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਕਰਏਦਾਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਕੋਤੀ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਸਮਝ ਕੇ ਕੁੜੇਦਾਨ ਦੀ ਭੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਖੂਬੀ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਰਗਿਆ ਦੇਣਾ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਰਬੀਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਕਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਫਿਰ ਕੈਲਾਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇਕ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਮਕਾਨ ਖਰੀਦ ਲਿਆ। ਆਪਣਾ ਮਕਾਨ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਕਰਹਿੰਦੀਆਂ ਦੇ ਪੱਕੇ ਖਾਣੇ ਪਏ। ਕਈ ਸਾਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਤਾਬੀਸ਼ਗਰੋਂ ਬਤੀ ਮੁਸਕਲ ਨਾਲ ਕਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲੋਂ ਮਕਾਨ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਇਆ।

ਲੁਧਿਆਣੇ ਆ ਕੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਹਿੰਦੀ ਅਖਬਾਰ ਦੈਨਿਕ ਭਾਸਕਰਦਾ ਬਿਉਰੋ ਚੀਫ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਨੌਕਰੀ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਸ ਨਾ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਾਸੇ ਹੋ ਵਾਸਟ ਵੇਅ ਟੀਵੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਊਜ਼ ਐਡੀਟਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਭਾਣ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅਨਕੂਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ।

ਹਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭੰਵਰ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਸਨ। ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਸੰਤ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੋਂਗੇਵਾਲ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਲਿਖੀ। ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਉਪਰ ਫੌਜ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠੇ ਤੇ ਕੰਨੀਂ ਸੁਣੇ ਬਿਤਾਂਤ 'ਡਾਇਰੀ ਦੇ ਪੰਨੇ, ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਬਣ ਗਏ' ਨੂੰ ਕਿਤਾਬੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਇੱਨ੍ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੰਘ ਸੰਗਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਅਡੀਸ਼ਨਾਂ ਛਪੀਆਂ। ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਇਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਪੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਛੇਅਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚਣੌਤੀ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਪੰਜ ਲੱਖ ਵਾਲਾ ਪੁਸਕਾਰਾ ਵੀ ਐਲਾਨ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤੇ ਸਾਹਿਤ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਸੇਖਾ

ਰਾਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੇਚ ਕੇ ਹੀ ਘੜੋਂ
ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਮ ਦਾ ਖਾਣ ਖਾਣ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਰਬੀਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ,
"ਜਰਨੈਲ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ
ਸਕਉਟੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਫੇਰ
ਵੀ ਏਥੇ ਬਹੁਤ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਜਾ
ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ (ਮੇਰੇ ਸਕੇ
ਮਾਮੇ ਦਾ ਲੜਕਾ) ਕੋਲ ਚਲਿਆ ਜਾ
ਜਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰ
ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਰਾਤ ਰਹਿ
ਵਹੀ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ
ਕਾਰਨ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇ।"
ਇਹ ਭੁਲ੍ਹ ਜਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਡਡ ਕੇ ਮੈਂ
ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਚਲਿਆ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਜੇ
ਕੋਈ ਗੜਬੜ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ
ਮੁਹਰੇ ਹੋਵਾਂਗਾ।" ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਇਕ
ਰਾਤ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਟਿਆਲੇ ਉਸ
ਕੋਲ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਵੀ
ਪਟਿਆਲੇ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ
ਅਤੀ ਸਹਿਤ ਚਿਨਾ।

ਸਿੱਖ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸਿਆ-ਸਤ ਬਾਰੇ ਦੂਸਰੇ ਸਟਾਫ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁੜ ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਹ 1998 ਵਿਚ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰੋਂ ਹੀ ਟਰੀਬਿਊਨ ਅਖਬਾਰ ਤੋਂ ਰਿਟਾਈਰ ਹੋਇਆ। ਸੱਥੋਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੱਖ ਟੌਹਡਾ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਨੂੰ ਹਰਬੀਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪੁਲਾਵਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: ‘ਅੱਛਾ ਤੇਰੇ ਚਾਹ ਨਹੀਂ ਲੰਘਦੀ, ਫਿਰ ਸ਼ਰਾਬ ਕਿਵੇਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ? ਕਮਲਿਆ, ਤੈਂਨੂੰ ਪਤਾ ਸੋਨਾ ਗੁਆਚਿਆ ਮਾਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੱਭਿਆ ਜਾਂ ਚੇਰੀ ਕੀਤਾ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਚੇਰੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਆਪਣੇ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।’ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; ‘ਯਾਰ, ਮੇਰੀ ਘਰਵਾਲੀ ਦਾ ਇਹ ਸੋਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਪੀਵਾਂਗਾ।’ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਦੋਸਤ ਨੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸਤ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸੋਨਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਪਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਕੱਢ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਧਰੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗਵਾ ਨਾ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਵੇਚ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਹ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੁੰਹ ਉੱਤੇ ਲਾਲੀ ਆ ਗਈ, ਪਰ ਇਹ ਲਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਵਾਪਸ ਮਿਲੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਬਕ ਦੀ ਸੀ।

ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਬਲ

-ਸਰਿੰਦਰ ਮਾਣਕੇ ਗਿਲ

"ਜਨਰੈਲ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਕਿਊਰਟੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਏਥੇ ਬਹੁਤ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਤੁੰ ਜਾਂਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਗੁਰਦਾਸ਼ਨ (ਮੇਰੇ ਸਕੇ ਮਾਮੇ ਦਾ ਲੜਕਾ) ਕੋਲ ਚਲਿਆ ਜਾ ਸਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਰਾਤ ਰਹਿ ਵਹਿਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇ।" "ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਡਡ ਕੇ ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਚਲਿਆ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਗੜਬੜ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸੈਂ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹਰੇ ਹੋਵਾਂਗਾ।" ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਇਕ ਰਾਤ ਸੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਟਿਆਲੇ ਉਸ ਕੋਲ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਵੀ ਘਟਟਿਆਲੇ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਸੁਹਿਰਦ ਰਿਹਾ।

ਸਿੱਖ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਬਾਰੇ ਦੂਸਰੇ ਸਟਾਫ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਲਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁੜ ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਹ 1998 ਵਿਚ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰੋਂ ਹੀ ਟਰੀਬਿਊਨ ਅਖਬਾਰ ਤੋਂ ਰਿਟਾਈਰ ਹੋਇਆ। ਸੱਬੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੋਹੜਾ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਨੂੰ ਹਰਬੀਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਸੌਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ

ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸੇ ਦੀ ਭੇਟ ਨਾ ਚਿੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾ-ਸਮਝਾ ਕੇ ਥੱਕ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਰੋਜ਼ ਦੀ ਮਾਰਕੁੱਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦੀ ਲਾਸ਼ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਤ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘਰਵਾਲੀ ਦਾ ਸੋਨਾ ਵੀ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਤੋਂ-ਰਾਤ ਸੋਨਾ ਚੁਰਾ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਠਹਿਰ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਘਰੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਨਸੇ ਵਿੱਚ ਧੁੱਤ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਤਲਾਸੀ ਲੈਣ ਉੱਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੋਨਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸੋਨਾ ਕੱਢ ਕੇ ਖਾਲੀ ਡੱਬੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸੋਨਾ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਗਾਦੇ ਨਾਲ ਚੈਕ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਡੱਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਹਾਲ ਬੇਗਲ ਹੋਇਆ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੋਸਤ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੁੰ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਪੀ, ਆਪਾਂ ਪਤਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।' ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਚਾਹ ਕਿੱਥੇ ਲੰਘਦੀ ਹੈ।' ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: 'ਅੱਛਾ ਤੇਰੇ ਚਾਹ ਨਹੀਂ ਲੰਘਦੀ, ਫਿਰ ਸ਼ਰਾਬ ਕਿਵੇਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ? ਕਮਲਿਆ, ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੋਨਾ ਗੁਆਚਿਆ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਚੋਰੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਆਪਣੇ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।'

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਯਾਰ, ਮੇਰੀ ਘਰਵਾਲੀ ਦਾ ਇਹ ਸੋਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਪੀਵਾਂਗਾ।' ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਦੋਸਤ ਨੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸਤ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਕਿ ਉਹ ਸੋਨਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਪਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਕੱਢ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਧਰੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸੇ ਵਿੱਚ ਗਵਾ ਨਾ ਦੇਵੇ ਜਾ ਕਿਤੇ ਵੇਚ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਹ ਖਸ਼ਖਬਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਲਾਲੀ ਆ ਗਈ, ਪਰ ਇਹ ਲਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਵਾਪਸ ਮਿਲੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਬਕ ਦੀ ਸੀ।

ਖੇਡ ਤੇ ਖਿਡਾਰੀ

ਕੋਲਕਾਤਾ ਤੋਂ 9 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੀਫਾ ਪ੍ਰਸੰਸਕ ਕਤਰ ਪਹੁੰਚੇ, ਫਾਈਨਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਰ ਵਧੇਰੀ ਗਿਣਤੀ

ਕੋਲਕਾਤਾ, ਫੀਫਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ੍ਪ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸਿਖਿਅਤ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਖਿਅਤ ਗਲ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ 'ਚ ਇਕ ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ

ਟੈਚੈਲ ਏਜੰਟ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਅਨਿਲ ਪੰਜਾਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਗਭਗ 10-12 ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟਬਾਲ ਪ੍ਰਸੰਸਕ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਕਤਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਲਗਭਗ 9 ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਸਮਾਲ ਹਨ। ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਸੈਮੀਫਾਈਨਲ ਅਤੇ ਫਾਈਨਲ ਲਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਹਿਰਦਾਰ ਮੰਦੀ ਨਾਲ ਮੁਲਕਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ 3-0 ਨਾਲ ਹਹਾਇਆ। ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਨੇ ਹੁਣ 2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਚਾਂਗ ਬਣਾਈ ਹੈ।

ਕ੍ਰੋਏਸ਼ੀਆ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਰਜਨਟੀਨਾ, ਲਿਓਨਲ ਮੈਸੀ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦੂ

ਲਿਓਨਲ ਮੈਸੀ ਦੀ ਕਪਤਾਨੀ ਵਾਲੀ ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਦੀ ਟੀਮ ਲੀਡ ਵਿਸਵ ਕੱਪ 2022 ਦੇ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕਤਰ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੇ ਇਸ ਵਿਸਵ ਕੱਪ ਦੇ ਸੈਮੀਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਨੇ ਕ੍ਰੋਏਸ਼ੀਆ ਨੂੰ 3-0 ਨਾਲ ਹਹਾਇਆ। ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਨੇ ਹੁਣ 2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਚਾਂਗ ਬਣਾਈ ਹੈ।

ਖਿਤਾਬ ਲਈ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦੇਸੇ ਸੈਮੀਫਾਈਨਲ ਦੇ ਜੇਤੂ ਫਰਸ਼ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਖਿਤਾਬੀ ਮੈਚ 18 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਤ 8:30 ਵਜੇ ਖੇਡਕੀਤੀ ਜਾਂਗਣਾ। ਵਿਸਵ ਕੱਪ 'ਚ ਲਿਓਨਲ ਮੈਸੀ ਦਾ ਇਹ 26ਵਾਂ ਮੈਚ ਵਿਚ ਉਤਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਵਿਸਵ ਕੱਪ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਚ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ ਖਿਤਾਬੀ ਬਣ ਜਾਂਗਣਾ।

35 ਸਾਲ ਮੈਸੀ ਦਾ ਇਹ ਅਖ਼ਰੀ ਵਿਸਵ ਕੱਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਿਹੇ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਪਤਾਨੀ 'ਚ ਇਸ ਵਾਰ ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਦੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਚੈਪੀਅਨ ਬਲਾਉਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਤਕਦੀਰ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਰ ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਕੱਲ ਟੀਮ ਖਿਤਾਬ ਸਿਤਾਂਤ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਟੀਮ ਖਿਤਾਬ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਸਿੱਤੇ ਦੁਰਾਨੀ ਅਤੇ ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਨੇ ਹੁਣ ਤਕ ਦੋ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ ਦਾ ਚਟਗਾਂਵ ਟੈਸਟ 'ਤੇ ਸਿਕੀਜ਼ਾ, ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ 271 ਦੌੜਾਂ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ

ਚਟਗਾਂਵ ਟੈਸਟ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦਾ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੀ ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ 8 ਵਿਕਟਾਂ ਤੋਂ 133 ਦੌੜਾਂ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੇਹਰੀ ਹਸਤ ਮਿਰਜ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਾਰੀ 404 ਦੌੜਾਂ 'ਤੇ 16 ਅਤੇ ਇਕਾਈਤ ਹੁਸੈਨ 13 ਦੌੜਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਨਾਬਦ ਹਨ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ 271 ਦੌੜਾਂ ਨੇ 4 ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਗੋਚਰਾਂ ਮੁੰਨਦ ਸਿਰਜਨ ਨੇ 3 ਵਿਕਟਾਂ ਲਈਆਂ। ਉਮੇਸ਼ ਲੁਸੈਲ ਸਟੇਂਡੀਆ ਦੀ ਸੈਮੀਫਾਈਨਲ

ਮੈਸੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੰਨਿਆਸ ਦਾ ਐਲਾਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਫਾਈਨਲ ਹੋਵੇਗਾ ਆਖਰੀ ਮੈਚ

ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਅਤੇ ਅਠਭਵੀ ਫੁੱਟਬਾਲ ਲਿਓਨਲ ਮੈਸੀ ਨੇ ਐਲੈਕਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਲੀਡ ਵਿਸਵ ਕੱਪ 2022 ਦਾ ਫਾਈਨਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਖ਼ਰੀ ਵਿਸਵ ਕੱਪ ਮੈਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਡੀਆ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਮੈਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਉਪਲਬਿਧੀ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਫਾਈਨਲ ਖੇਡ ਕੇ ਵਿਸਵ ਕੱਪ 'ਚ ਅਪਣਾ ਸਫਰ ਖੜਮ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਫਾਈਨਲ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਡੀਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਖੇਡ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਸਵ ਕੱਪ ਦੇ ਸਫਰ ਨੂੰ ਖੜਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕ ਹੈ।"

ਗੁਲਡਨ ਬੂਟ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਮੈਸੀ ਅਤੇ ਜਿਤਿਆ ਸੀ।

ਲਿਓਨਲ ਮੈਸੀ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸਵ ਕੱਪ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 11 ਗੇਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਸੀ ਵਿਸਵ ਕੱਪ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਚ ਦੁਰਾਨ ਵਾਲੇ ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਦੇ ਖਿਤਾਬੀ ਦੀ ਬਾਬਾਂ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਹੁਣ

ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਸਾਹਿਬ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਭੋਗ

ਦਸਵੀਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸਾਹਿਬ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਛੀਵਾੜੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਸਾਹਿਬ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮਾਲਟਨ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਖੋਗਾਰਾਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਆਰੰਭ
ਸ਼੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਭੋਗ

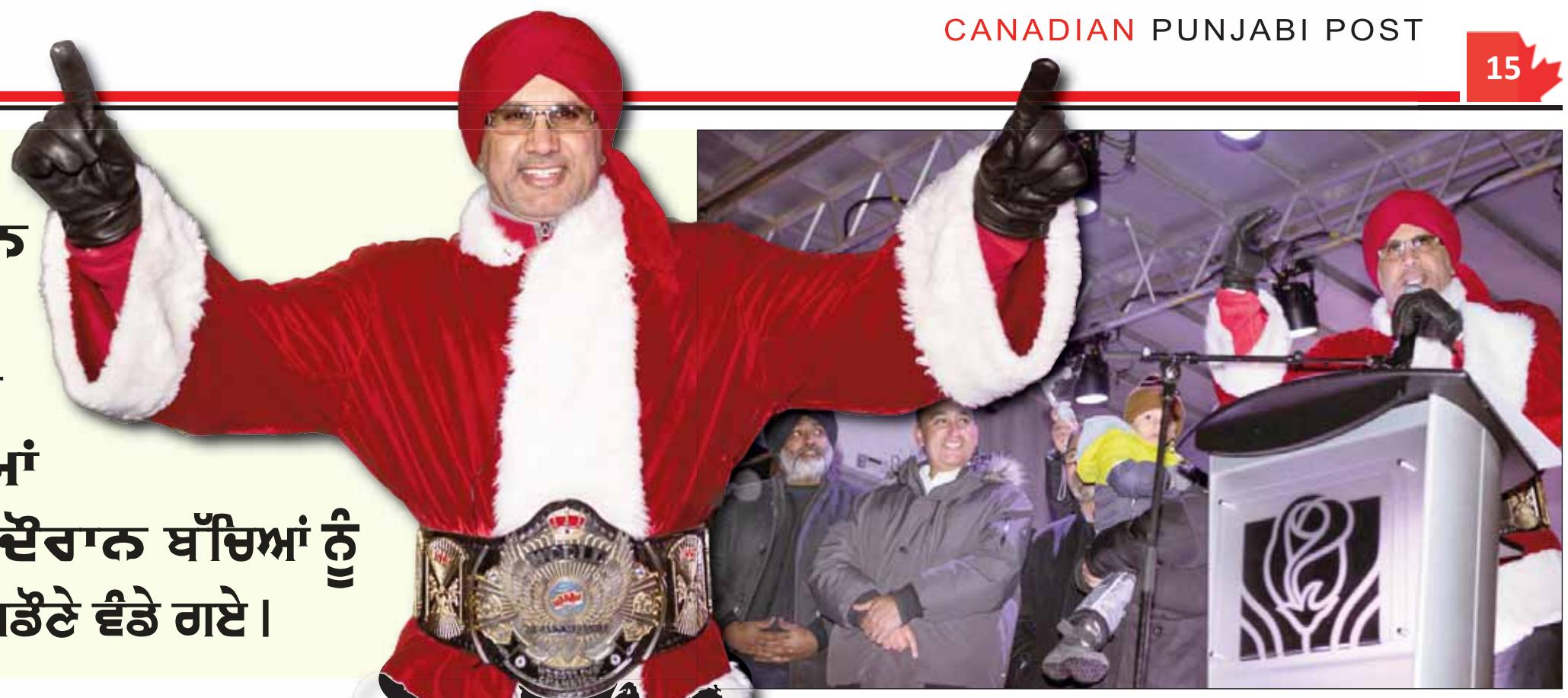
23 ਦਸੰਬਰ ਦਿਨ ਸੁੱਕਰਵਾਰ
25 ਦਸੰਬਰ ਦਿਨ ਐਤਵਾਰ

ਮਾਲਟਨ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਭੋਗ ਮੇਨ ਹਾਲ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਹੁੰਮ ਹੁਮਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਕਰਨੀ!

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਪਲ 647-207-1887, ਸਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ 519-405-0075, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰਜੂਲ 647-856-9612 ਜਾਂ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ 647-203-4090, ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਤੱਖਰਾ 647-400-9991 ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟਾਈਗਰਜ਼ ਸੀਸਥਾ ਵੱਲੋਂ
 'ਮਿਰੇਕਲ ਆਨ ਮੇਨ
 ਸਟਰੀਟ' ਟਾਏ
 ਡਰਾਈਵ ਚੈਰਿਟੀ
 ਈਵੈਂਟਸ ਦੀਆਂ
 ਝਲਕੀਆਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ
 ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖਿੱਡੇ ਵੰਡੇ ਗਏ।

Urgently Need New Listings in Brampton/Caledon

visit: www.teamjagaujla.com
call JAG AUJLA
MCNE, REAL ESTATE BROKER
416-371-7777
j.aujla@rogers.com
Follow Us:

<